

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Neopatrensi, & Priori sancti Demetrij Thessalonicensis, &
procuratori episcopatus Dimicensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

inde continetur, domui contalit hospitalis. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris iustis precibus inclinati, prædicta omnia, sicut iuste ac pacificè possidetis, vobis & per vos domui vestræ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Ad maiorem autem domus vestræ cautelam, ejusdem Regis litteras de verbo ad verbum præsentibus duximus litteris inferendas: quarum tenor est talis. REVERENDISSIMO in Christo Patri & Domino Innocentio Dei gratia sanctæ & universalis Ecclesiæ summo Pontifici Leo per eandem & Romani imperij gratiam Rex Armeniæ, sanctitatis suæ servus, sanctæque Romanæ Ecclesiæ nova, devota, & obediens planta, cum omnimoda reverentia grata servitia & pedum oscula. Reverendæ ac recolendæ dominationi vestræ cupimus innotescat venerabiles magistrum & conventum sanctæ domus Hospitalis præterita ætate, mense videlicet Augusto, sanctæ sedis apostolicæ amore atque reverentia, non solum nobis, verum etiam universæ Christianitati magnum & necessarium contulisse succursum contra infinitam paganorum barbariem super nos & regnum nostrum aggregatam, quam Deus disperdat. Pro quo à beatitudine vestra, tamquam viri strenui vicem dignius commendari. Eapropter, reverende Pater & Domine eeleberrime, pro tam fortunato ac necessario succursu nobis & Christianitati ab eisdem collato, Deo, à quo bona cuncta procedunt, sanctæ Romanæ Ecclesiæ & vobis ipsius vices dignè gerenti copiosas exolvimus gratiarum actiones & à beatitudine vestra illos petimus inde regratiari. Unde quia dignus est operarius mercede, ex regalis largitatis nostræ munificentia, pro salute animæ nostræ nostrorumque omnium progenitorum, habentes præ oculis cordis quia sicut aqua extinguit ignem, ita elemosyna extinguit peccatum, donamus & concedimus sanctæ domui Hospitalis amodo in perpetuum, respectu & reverentia sanctæ sedis apostolicæ, atque bonorum meritorum suorum exigentia, civitatem Saleph, castellum novum, & Camard. cum omnibus pertinentiis ipsorum & divisionibus signatis, & cum omni jure per terram, per mare sibi pertinente, secundum continentiam scripti inde privilegij sigillo nostro regali muniti & corroborati. Insuper de sanctitate ac religione eorum plenam habentes spem & fiduciam, venerabilibus fratribus Garino de

Monte Acuto magistro & conventui sanctæ domus hospitalis specialiter personam nostram & personam dilecti nepotis nostri Raymundi Rupini legitimi heredis nostri & totam terram nostram, quam modò habemus, & quam Deo dante acquisituri sumus, post Deum & Dominum nostrum in vita nostra & post decessum nostrum attentius recommendamus. Cujus donationis & concessionis nostræ beneficiæ & recommendationem factam venerabilibus prædictis confratribus à circumspecta dominatione vestra flagitamus per apostolica privilegia confirmari & corroborari, ut ne quis deinceps cognito hujus nostræ donationis, concessionis, & recommendationis tenore auctoritate apostolica confirmato, in aliquo ausu temerario contraire presumat. Datum Tharsii Ciliciæ medio mense Aprilis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Laterani 1111. Nonas Augusti, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

ARCHIEPISCOPO NEOPATRENSI,
& Priori sancti Demetrii Thessalonicensis,
& procuratori episcopatus Dimicenis.

Lacrymabilem venerabilis fratris nostri Cardicensis Episcopi &c. ut supra epist. C I. usque Fermopilensis, quibus Episcopus ipse causam super hoc obtinuit delegari, cum in possessionem castri prædicti & pertinentiarum ipsius ac casalium omnium & possessionum pertinentium ad Ecclesiam Cardicensem causa rei servandæ miserunt, fratres ipsos, quia contumaciter resistebant, excommunicationis vinculo innodantes, nobis humiliter idem Episcopus supplicavit ut eandem excommunicationis sententiam auctoritate dignaremur apostolica roborare ac ratum habere processum judicum prædictorum. Ceterum quidam de fratribus dicti Hospitalis coram dilecto filio Benedicto tituli sanctæ Sufanæ Presbytero Cardinale, quem eis dedimus auditorem, mandatam ab eorum magistro procuratorium exhibentes, proposuerunt è contrà quòd idem Episcopus super præmissis composuerat cum eisdem, nobis humiliter supplicantes ut compositionem ipsam auctoritate curarem apostolica confirmare. Præfatus verò Episcopus humiliter supplicavit ut quia eadem compositio redundat in enorme damnum Ecclesiæ Cardicensis & sine consensu Capituli facta fuit, pro qua etiam compositione irritanda nuntius & procurator Ca-

* Vide gesta Innoc. III. cap. 116.

Epist. III.
Commissum
causa Episcopi
Cardicensis
versus Hospitalem

pituli ad hoc specialiter destinatus nobis humiliter supplicavit, illam irritare auctoritate apostolica dignaremur. Ideoque decretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus dictam excommunicationis sententiam, sicut rationabiliter est prolata, usque ad satisfactionem idoneam auctoritate nostra facientes appellatione remota inviolabiliter observari, causam convocatis partibus audiat, & quod canonicum fuerit appellatione postposita decernentes, faciatis quod statueritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari, attentius provisuri ut fructus Ecclesiae suae, quos iidem fratres percepisse dicuntur, & castrum praedictum, quod detinetur ab ipsis, eidem sublato appellationis obstaculo restitui cum integritate debita faciatis, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Quod si non omnes &c. tu, frater Archiepiscopo, cum eorum altero ea &c. Datum Laterani xix. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno ter-tiodesimo.

MABILIAE MULIERI
Ianuensis.

Ep. 117.
Ve fructus pignori in sorte computantur.

Cum a nobis petitur quod iustum est & honestum, tam vigor aequitatis quam ordo exigit rationis ut id per sollicitudinem officij nostri ad debitum perducat effectum. Eapropter, dilecta in Christo filia, tuis iustis postulationibus grato concurrentes assensu, sententiam quam dilectus filius noster Pelagius sanctae Luciae ad septa solis Diaconus Cardinalis pro causa quae vertebatur inter te ac dilectum filium Henricum Mallon, super medietate domus & turris de Moneta, terra de Sauri, & quadam summa pecuniae, de mandato nostro rationabiliter promulgavit, sicut est iusta, & in ipsius Cardinalis authentico continetur, auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus, cuius tenor est talis. P E L A G I U S Dei gratia sanctae Luciae ad septa solis Diaconus Cardinalis, dilecta in Christo Mabiliae mulieris Ianuensis salutem in omnium salvatore. Cum olim ab Ottone iudice sexaginta libras mutuo accepisset, Henrico Mallon, fratre tuo & duobus aliis, praeter obligationem aliam, fideiussoribus sibi datis, licet sub poena dupli eos indemnes promiseris conservare, adveniente solutionis termino non solvisti, propter quod praefatus Henricus frater tuus, creditore sibi suam contra te actionem cedente, in sexaginta libris satisfecit

eidem. Cumque post annum, quo in mora fuisti solvendi, dictus Henricus te coram Consulibus Ianuensibus convenisset, & centum viginti libras a te nomine fortis & poenae seu damni petens, tu sexaginta libras te sibi debere, quas idem pro te creditori solverat, recognoscens, alias sexaginta negasti, asserens nullum eum ex hoc damnum aliquatenus incurrisse. Demum Cardinale marito tuo, quem procuratorem institueras, nec pignus banni dare Consulibus nec respondere volente, iidem Consules laudaverunt quod idem Henricus valens centum viginti libras in tuis bonis haberet, per civitatem praeconsari nihilominus facientes quod quicunque medietatem domus & turris de Moneta & terram de Sauro ad te pertinentem vellet emere, cum praedicto Henrico de pretio conveniret. Interim autem a te ac marito tuo pro centum viginti libris possessionibus quibusdam distractis, memorati Consules auferentes vobis sexaginta de illis, memorato Henrico solverunt, pignoribus eidem pro sexaginta libris tantummodo remanentibus obligatis. Ceterum post biennium elapsum a sententia Consulium praedictorum, idem Henricus pignora, quae ducentas quinquaginta libras communi extimatorum extimatione valebant, duobus consanguineis suis pro libris sexaginta distractit, pro eadem summa recomparans postea eadem ab eisdem. Qui cum processu temporis a praedicto Cardinale marito tuo super restituendis praedictis possessionibus & usuris fuisset coram venerabili fratre nostro Archiepiscopo Ianuensi conventus, ad sedem apostolicam appellavit. Vbi cum de communi assensu partium ad eundem Archiepiscopum litterae fuissent obtentae, idem Archiepiscopus auditis hinc inde propositis, Consulium sententiam confirmavit, actione de fraude venditionis eidem Cardinali servata, qui ab eodem Archiepiscopo reputans se gravatum, ad sedem apostolicam appellavit. Eodem itaque Cardinale ac B. adversae partis procuratore in nostra praesentia ex delegatione apostolica constitutus, idem B. ab observatione iudicij memorati petiit se absolvi, cum causa ipsa, sicut idem conabatur asserere, civilis esset & inter personas laicas agitata, & ipsius cognitio ad Ecclesiam nullatenus pertineret, maxime cum jam dudum pro H. fuerit sententia lata, quae in auctoritatem rei transit iudicatae. Ex tua vero fuit parte propositum quod cum causa eadem de utriusque partis procura-

N n n ij